

בס"ד טז' סיון ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 19:18
 צאת השבת - 20:10
 רבנו תם - 21:04
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 672
 @ צוות ארגון "אברהם יגל" מודה לכל התומכים והמסייעים לזיכוי הרבים. ניתן להקדיש את העלון ואת שיעורי הלוויין של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א, לרפואה להצלחה או לע"י הקרובים. פרטים במשרדי המערכת.

אברהם יגל

לע"י **בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל**
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפס"ד: "דוני ושמי" (זכריה ב')

פרשת בהעלותך

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה להשתתף בסעודה הרביעית בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

- ← מצוות הדלקת המנורה במשכן.
- ← טהרת הלויים והקדשתם לעבודת המשכן.
- ← פסח שני.
- ← המסע והחנייה.
- ← פרשת המתאונים.
- ← חטא מרים ועונשה.

"אל מול פני המנורה" (ח' ב')

אל מול פני המנורה - סופי תיבות: **לילה**. רמז למה שכתבו בגמרא בפסחים (ח') שאור הנר יפה לבדיקה. ובא לרמז שאור הנר זך ומאיר יפה בלילה. ומבואר בגמרא שיש יתרון לאור הנר מאור האבוקה. שאור הנר אורו לפניו ואור האבוקה אורו לאחוריו. ופירש רש"י: אורו לאחוריו - ואדם האוחזו לפניו הוא בודק, הילכך אין יפה לבדיקה. מטעם זה אין בודקים לאור האבוקה. ובא הרמז בסופי תיבות לרמזו שאור הנרות הם לפניו כלפי הצד הנבדק. והנרות מאירים כלפי הנר האמצעי. כלומר, שהם מאירים לפניהם ולא לאחוריהם. (אור משה)

"ואתנה את הלויים נתונים לאהרן ולבניו" (ח' י"ט)

בפסוק זה נרמזו ז' העולים לספר תורה. נזכרו בו חמש פעמים בני ישראל, הלויים, אהרון ובניו. **הרי כהן, לוי וחמישה עולים מישראל**. יש לדקדק, שאמר הלויים תחילה ואח"כ אהרון ובניו שלא כסדרן. יש בזה רמז גדול לפי שידוע שבמקום שאין לוי יקרא **כהן שנית** במקום לוי. זהו שאמר: ואתנה את הלויים נתונים לאהרון ולבניו - כשאין לוי אזי ניתנת עלייתם לכהן. (משכיל לדוד)

"ויאמר משה לכהן בן רעואל... לכה אתנו והיטבנו לך"

לא בכדי הוזכר כאן שמו של אביו, **רעואל**. יתרו לא מאס חלילה, בעם ה'. הסיבה היחידה לסירובו להישאר במדבר היה **רצונו לשוב אל אביו לסעדו ולתמכו**. חכמינו מדגישים לא אחת את חשיבותה של מצוות כיבוד אב שבגינה ניטלטלו לעיתים אבותינו מארץ לארץ והשתדלו תמיד שלא להרחיק נדוד, כדי שיוכלו לקיים מצווה זו תדיר. (רבי יהונתן אייבשיץ)

"ואתנה את הלויים נתונים לאהרן ולבניו" (ח' י"ט)

"ואתנה", "נתונים". כפל לשון. בא הכתוב ללמדנו כי אין מתנת הבורא כמתנת בשר ודם. דבר הניתן מאת הבורא, נחוץ וחינוכי ואין כל אפשרות לוותר עליו. יכול אדם להודות לרעהו על כך שהתכוון להעניק לו מתנה כלשהי, אך אינו יכול לסרב למתנתו של הקב"ה. אין הכהנים יכולים לוותר על מתת זו, על שירותם של הלויים שהרי נאסר עליהם לעשות בעצמם עבודות אלו. (אור החיים)

הסירו ממשול מדרך עמי!

אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

העלון טעון גניזה

במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

❏ "וישטחו להם שטוח" (י"א ל"ב)
 תיבות: **וישטחו להם שטוח** - אותיות: **וישטחו להם שטוח**. מכאן רמז לשחיטת העוף מן התורה. שכן יש דעה הסוברת ששחיטת עוף הוא מן התורה כמבואר במסכת חולין (כ'). (דרש משה)
 ❏ "זאת אשר כללים, מבין חמשי ועשרים שנה, יבוא לעבא עבא בעבדת אהל מועד".
 ומסביר רש"י את ההבדל: "ובמקום אחר אומר (במדבר ד' ג'): "מבן שלשים שנה", הא כיצד? מבן כ"ה בא ללמוד הלכות עבודה ולומד חמש שנים, ובן ל' עובד". ורמז לכך שבגיל 25 הוא בא ללמוד, מופיע בתחילת הפרשה שם אומר ה' למשה (דברים ח' י'): "והקרבת את הלויים לפני ה'". "והקרבת" שווה 713. "את הלויים לפני ה'" שווה 688. ההפרש הוא 25. בגיל 25 קרבים הלויים לפני ה'.

❏ "ויקרא את שם המקום קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאווים" (י"א, ל"ד)
 לא רק את המתאווים קברו שם, כי גם התאוה עצמה נקברה שם. היא חדלה מלב כל אלה שחזו בעונש הנורא. על-ידי קבירת המתאווים נקברה התאוה, ולפיכך נקרא המקום "קברות התאוה" ולא "קברות המתאווים".
 ❏ "והאיש משה עליו מאד מכל האדם..."
 ראשי תיבות של "אדם" הם: אברהם, דוד, משה שהצטיינו במידת הענוה. אברהם אמר "ואנכי עפר ואפר". דוד אמר: "ואנכי תולעת ולא איש". הרחיק לכת בענוותנותו משה, שאמר: "ונחננו מה".

❏ "ויהי אנשים אשר היו טמאים כלפני אדם" (ט' ו')
 היה ראוי שיאמר ויהיו אנשים ולא ויהי. אלא, שאנשים אלו היו מישראל ואלצפן בן עוזיאל דוד אהרן, שהיו טמאים על דבד ואביהוא ששפרו ביום השמיני למילואים, והם אחים ולפי אחוותם וייחודם ועמלתם היו כאיש אחד. לזה אמר ויהי.

פינת הגיבוי והפתגמים

קול המון פקול שדי = צרין להאזין לדברי העם. שדי=פנוי לאלוהים [אָל שְׁדִי].

דוגמה: אֶזְרָחִי יִשְׂרָאֵל לֹא נִתְפָּתוּ לְקִנּוֹת אֶת 'חִבְלֵי־הַמִּיִּסִּים', וּבְאֶזְרָא נֶאֱלָצוּ לְהוֹזִיל אֶת הַמְּחִירִים בְּחַמְשִׁים אַחֲזָזִים, קוֹל הַמּוֹן פְּקוֹל שְׁדִי.

מקור: א. וְאֶשְׁמַע אֶת-קוֹל כְּנַפְיָהֶם פְּקוֹל מִיַּם רָבִים פְּקוֹל-שְׁדִי בְּלִקְתָּם [תְּחַזְקָל א כד]. ב. הוּי הַמּוֹן עִמִּים רָבִים פְּהַמּוֹת יָמִים יְהִמְיוֹן [שְׁעִיָּהוּ יז יב]. (ניבונכו)

"זוהי מעשיה המזוהה מקשה זהב" (ח' ד')
 "נר ה' נשמת אדם" (משלי)

נשמת האדם היא השלהבת המהבהבת במנורה, לה נמשל גוף האדם. חייב האדם להשביע בצחצחות נפשו, להתרחק מן העבירות, שנמשלו לחושך ולהאיר את נפשו במצוות ובמעשים טובים. שבעה קנים למנורה. שלושה מצד ימין ושלושה מצד שמאל ואחד במרכזה, הקנים הארוכים נמצאים כמובן, בחלקה התחתון, והקצרים בחלקה העליון, הסמוך לקנה האמצעי. כך בנוי אף גופו של האדם, רגליו ארוכות מידיו והללו ארוכות מאזניו. הלב והמוח מהווים את הקנה המרכזי, המהווה את המרכז. אף מידתו של אדם בינוני מקבילה לגובהה של המנורה - שלש אמות. ולבסוף אחת ממצוות המנורה, שתהא: מקשה אחת, כל חלקיה, גדולים כקנים. ללמדנו כי על ישראל לחיות באחדות, איש אחד בלב אחד, ללא מחיצות בין גדולים וקטנים. (השלי"ה הקדוש)

מרכות ואיחולים לפייט כמישה ורה"ל זב"ה

בהגיע בנכם אריאל-שמואל נ"י למצוות. יהי צרון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ויזכה לאריכות ימים תזכו בחופתו ותרונות נחת מכל יוצאי חלציהם.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

השלי"ה הקדוש [בחלק א' עמוד פ"ו] כתב: "כלל גדול יהיה לאדם המייסר בנו, ושיהיה בטוח שהבן הולך בדרך הישר אף בסתר שלא בפני האב, יראה בכל כוחו להדריכו במדת אמת, כמו שכתוב: למדו לשוננו דבר אמת, ויגדיל לו עונש השקר אפלו בשיחה בטלה, ויתפאר לו השכר הגדול מהאומר אמת, ויטיל מורא גדול עליו באם יוציא מפיו דבר אחד של שקר, יתרה בו התראות גדולות. נמצא כשיהיה מידה זו של אמת תקועה בלב הבן, אז יקיים הבן כל מצוות אביו, כי ירא שישאלנו אביו עשית כך וכך או מה המעשה אשר עשית, והוא ישיב לו מפני היראה אמת, כי ירא אולי יאחו ונמצא בדאי וענשו יהיה מרובה, ומכוח שמוכרח לומר אמת, נמצא מוכרח להיות סור מרע ועשה טוב.

במסכת סוכה (דף מו:): למדנו חז"ל שלא יבטיח אדם לקטן אתן לך משהו, ולבסוף אינו נותן לו, משום שבה הוא מלמדו לשקר, שנאמר [ירמיה ט', ד']: "למדו לשונם דבר שקר", מבאר שהנהגת שקר אחת של האב או המחנך, מלמדת את הבן או התלמיד לשקר תמיד, וכל המוסר והדבורים על שקר לא יועילו, שהרי האב הבטיח ולא קיים ואם כן הוא שיקר.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

כדוד וזהבה ישראל הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו באושר ובפרנסה טובה, ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, לרפואת **מרגלית מוסאי** להבדיל לעיני יצחק-חי ישראל ז"ל

מרכות ואיחולים לפייט

יאיר ושיירה אפרדי הי"ו להולדת **הבת מנב"ת** יה"ר שתגדל כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה. ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ותרונות נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

ברכה והצלחה

לעידן ועיני עופרי על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה ולברכה, לאורך שנים.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

להראל וכוכבה כהן הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואת והצלחת ילדם **יעקב** ומשפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו באושר ובפרנסה טובה, ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, לרפואת **כוכבה** בת רחל. להבדיל לעיני **יעקב הכהן** בן כמסנה ז"ל

מרכות ואיחולים לפייט

ליצחק-חיים ושיולמית-דבורה **ישראל** להולדת **הבן נ"י** יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה והצלחה לבנימין ודבורה **ישראל** הי"ו **למאיר ויפה אוחנה** הי"ו שירונות נחת מיוצאי חלציהם.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יג"ל"** משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"מאפיית בית הלחם"**

ברכה והצלחה

כ"צפר ויקי בת רחל מנב"ת שתזכה לזיווג הגון **משורש נשמתה** הטהורה, בריאות אושר ושלווה, פרנסה טובה ושנים רבות טובות ונעימות.

מזל טוב ואיחולים לבניים

ירח ואסתר ישראל הי"ו **דוד ואיילה רומי** הי"ו לנישואי **עומר** עם **עדי** מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

לע"נ החורר הצנוע והענו

יצחק-חי ישראל ז"ל בן **דוד וזהבה** שיחיו נפטר יז' סיון **האזכרה ביום ראשון** בבית המדרש **"נחל ליאור"** 20:30 - ראש התיבה למצויינים הרה"ג **חסין מיכאל** שליט"א 21:00 - הרה"ג **קולדצקי יצחק** חתן הרה"ג **קניבסקי שליט"א**

לע"נ הצנוע והישר

יעקב הכהן בן **כמסנה** ז"ל נפטר טז' סיון. השבת פקידת שנתו

לע"נ הצדיק והענו

אברהם בן **יחיא ג'רפי** ז"ל נפטר טז' סיון. השבת פקידת שנתו

במלאת שנה לע"נ הצדקת

שהי דודזה בת שמואל ז"ל בשבת משמרה ב-12 בבית המנוחה האזכרה **ביום שלישי** ב-18:30 עליה לבית העלמין

לע"נ הצנועה והענוה

מרים בת יהודה ז"ל ביום ראשון פקידת שנתה

בריאות והחלמה איתנה:

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו ציון נאמן בן מרים הי"ו **משה נאמן** בן מרים הי"ו **מרדכי יעקובי** בן ציפורה הי"ו **אברהם נאמן** בן מרים הי"ו **ישראל פרג'י רפאל** בן מרים הי"ו **שבתאי מוסאי** בן נהיית הי"ו **גולשן באבא** בת מרים מנב"ת **מרים נסימי** בת זליכה מנב"ת **לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

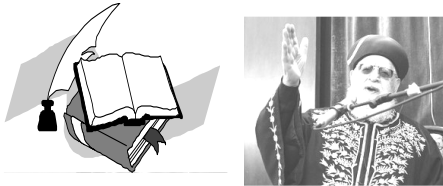
שרה אליאס בת מרגלית ז"ל **ענת ג'רפי** ז"ל בת יהודית שתחיה **ג'והר קמרי** בת טאוס ויצחק ז"ל **שהי דודזה** בת פרי ז"ל **נורית דודזה** בת שהי ז"ל **שמעה עוקבי** בת מורי חיים דנין ז"ל **גמילה ברנס** בת ברקנה ושמעון ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל **יעקב עמרני** בן רבקה וששון ז"ל **שמעון שלומי** ז"ל בן מרים שתחיה **חיים נאמן** בן מאלק ואהרון ז"ל **שרלי שלום אליהו מטודי** בן **מרסל** ז"ל **דניאל אבנר** נח בן עטיה ז"ל **חיים ג'רפי** בן אברהם ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בכאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

”מכל מלמד” השכלתי...”

דרגת זבואת משיה רבינו

בפרשה מתבררת מדרגתו של משה רבנו דרך כביכול לשון הרע של מרים, שלא מבינה מהי מדרגתו של משה ומתוך אי הבנה זו, התורה מסבירה לנו מי הוא ומהי מדרגתו.

הרמב”ם בהקדמתו לפרק חלק מפרט את ארבעת ההבדלים בין משה רבנו לשאר הנביאים ביחס לנבואה, ואלו הם ההבדלים:

א. כל נביא מדבר עם ה' ע”י אמצעי, אבל משה מדבר **פה אל פה** (פנים מול פנים).

ב. כל נביא מתנבא **בשעת החלום (בלילה)**, אבל משה מדבר **ביום כשעומד בין שני הכרובים**.

ג. כל נביא **יחלש, איבריו יזדעזעו בזמן הנבואה**, אבל משה מדבר אל ה' **כאיש אל רעהו ולא היה נחרד מין הדיבור**.

ד. כל נביא מתנבא **ברצון ה'**, אם ה' לא ירצה הוא לא יתנבא, אבל משה **כל עת שירצה יתנבא**.

כל ההבדלים האלו נובעים ממדרגתו של משה רבנו משום שהוא גדול ברמה הרוחנית, הוא לא מזדעזע מהנבואה משום שהוא מבין את הדברים אולם נביא לא מבין מספיק את דבר ה' כמשה שהוא בספירה אחרת.

וכן לגבי האמצעים, למשה אין צורך בהם להבנת דבר ה', אולם שאר הנביאים צריכים אמצעים להסברת דבר ה'. וביחס לזמן הנבואה משה אפילו ביום ובכל עת שירצה יוכל לקבל את דבר ה', כי בשבילו זה מובן מאליו ותמיד יבין מה ה' רוצה מאתו ולכן ה' תמיד מעביר דרכו את המסר, אולם שאר הנביאים שרק בלילה כשחשוך ודבר ה' אז יכול להאיר לנביא ולא מתנבא תמיד כי לפעמים הנביא לא קולט את דבר ה' לכן ה' לא מעביר דרכו את המסר. כיום אין לנו השגה בהם, לא במדרגת הנביאים וכ”ש במדרגתו של משה רבנו, אבל יהי רצון שנוכה לביאת משיח צדקנו ושתחזור הנבואה לעולם ונהיה קשורים לקב”ה יותר ממה שאנו היום.

רפואה אלטרנטיבית

המלצות תזונתיות לקיץ

בקיץ מומלץ לצרוך מזון שיחזק את נוזלי הגוף שלנו ויקרר אותו מעט. פירות קיץ כמו אבטיח, מלון, ססק, ענבים ועוד... יזינו את הגוף ויקררו את החום. מומלצים **ירקות** כמו ברוקולי, חסה, גמבה, עגבנייה, מלפפון, פטריות שמפניון, סלרי, גזר, בטטה, דלעת, סלק.

להמעיט במזון מחמם כמו בשר בקר, במזון חריף ובתבלינים מחממים.

מומלץ לאכול ארוחות קטנות יותר ובזמנים קבועים. לא להגיע לידי שובע, דבר שמחליש את מערכת העיכול, נותן תחושת עייפות ויוצר חום בגוף. **להמעיט במשקאות ממותקים** וכמובן - **לשתות הרבה מים.** מומלץ לשתות מים בטמפרטורת החדר או מעט קרירים. תה מנטה, נענע, לימונית, לואיזה, בריאים מאוד לגוף.

”או ימים או זדעזעו או ימים”.

שאלה: האם מותר לחזנים ליטול שכר על עבודתם בשבת? וכן לשלם לשמרטפית עבור שמירה על ילדים?

תשובה: כתב השולחן ערוך (או”ח סימן שו סעיף ה) אסור לשכור חזנים להתפלל בשבת, ויש מי שמתיר. והטעם כתב המשנה ברורה (סי”ק כב) משום שכר שבת. ופסק בשו”ת ישכיל עבדי (ח”ז סי’ יט) דיש לאסור מדינא כסתם מרן. אולם בשו”ת יביע אומר (ח”ה סי’ כה) השיג עליו וכתב להוכיח מדעת מרן שיש להתיר ולא לחוש לאיסור שכר שבת. דלכאורה נמצאו דברי מרן סותרים משום שבסימן תקפה פסק מרן שאינו רואה סימן ברכה, משמע שאין איסור. ולכן כתב שהשו”ע חזר בו ממ”ש בסי’ שו להחמיר ופסק להיתר. ובפרט דהוי דין דרבנן, ובשל סופרים הלך אחר המיקל. ולפי”ז כתב להתיר לחזנים ודרשנים ליטול שכר שבת עבור מה שמתפללים ודושים מדי שבת בשבתו ואין בזה איסור. וכן משגיחי כשרות שבבתי מלון ומסעדות, מותר להם לקבל שכר שבת, שהוא ג”כ צורך מצוה, להציל רבים מעוון. וה”ה לתוקעים בשופר ב”ה. ובילקוט יוסף (סי’ שו) הוסיף שמכל מקום לא רואים סימן ברכה בשכר זה, לכן טוב שיקנה בו איזה דבר מצוה, כמו ספרי קודש ללמוד בהם או תפילין ר”ת וכדומה. ומ”מ עדיף טפי שיקבל את השכר בהבלעה דהיינו שיעמוד חזן גם בימי החול (וה”ה שמרטפית) או שיהיה רב המקום גם בנושאים אחרים כגון שלום בית וכדו’.

”דאיית ק”ו ל”ע”ים”.

שאלה: עדשות מגע רכות או קשות האם מותר להשרות בתוך החומר שלהן?

תשובה: יש לדון בזה מדין שרייתו זהו כיבוסו, כששורים את העדשה בנוזל ניקוי. וכן יש לדון בזה מדין איסור כיבוס, כשמנקים את העדשה ומשפשפים אותה. וכן מדין איסור סחיטה. ראה באריכות בספר אורחות שבת (ח”א עמוד תקנז) ובשמירת שבת כהלכתה (עמוד רכח). וישאל כל אחד את רבו בדין זה.

”הב”ר עו”דו בין ע”יהם”.

שאלה: האוכל בשר והמתין כשש שעות ונמצא בשר בין שיניו האם צריך להסיר את הבשר קודם שאוכל מאכלי חלב?

תשובה: הטעם למה ממתנינים שש שעות, דעת הרמב”ם שיש להמתין שש שעות משום הבשר שנמצא בין השיניים שעד שש שעות נחשב בשר לאחר מכן נחשב כפרש בעלמא ואין לו דין בשר. אולם דעת רש”י היא שעד שש שעות נמשך טעם בפה. ולפי זה מתבאר שלרמב”ם אף אם יש בשר בין השיניים הרי הוא כמקולקל ואין צריך להסירו. אבל לדעת רש”י יש להסירו. ואם הסירו ובלעו האם צריך להמתין שוב שש שעות? כתב בילקוט יוסף איסור והיתר (ח”ג עמוד שעו) שאין לו לבלוע החתיכה שבין שיניו דלפי דעת רש”י יצטרך להמתין שוב אלא שכתב בשם דעת ההפלאה שהעולם אין נוהרים בזה.

נכתב ע”י ר' עוזי נסימי הי”ו

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל ”תפארת רחמים” או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לרפואת מרים נסימי בת זליכה מנב”ת

" ואבותינו סיפרו לנו "

אמא לא הגיעה למסיבת החומש

יש בחיינו של תלמוד-תורה מצוי, הרבה ימים מרגשים. אולם קהל קדוש, הכל משמח והכל פורח, אלא שישנה שמחה חגיגית והיא מסיבת חומש. הטכס בו מעניקים המנהל ומחנך הכיתה את החומש לילדי כיתה א', שעולה עשרת מונים על כל שאר הימים המרגשים. אין חולק שהחומש יהיה זה "בראשית" החופן בחובו את האור האלוקי המפכה באותן נשמות זכות, ודרך היכרותם עם האבות והאמהות, סוללת להם חופניים של אצילות רוחנית עליונה.

מנהל תלמוד התורה "שירת התורה" הרב חיים נדב שריקי והמלמד המסור הרב אברימי גולדבלום הגיעו בשעת אהה"צ למרכז הקניות והתחילו במסע הגדול של קניית הממתקים. שהרי סוד גלוי וידוע לכל תינוק של בית רבן, שממתק נותן חשק להשקיע מאמץ ללמוד בשקידה, להבין, ולהצליח. לעגלת הקניות הוכנסו סוכריות צבעוניות על מקל, ופלים מצויים, גלילות, במבות וביסלי. שוקולדים ממולאים ותופניים, טרופיות ושאר מיני משקאות ערבים לחיכו של כל דודק מצוי. ומעל כולם ניצבים להם הפרסים היוקרתיים. שעונים, כדורים, צפצפות, מכוניות אלקטרוניות. מה לא?

"התור ארוך בקופה", רוטן המנהל הרב שריקי, לאווננו של המחנך הגדול הרב גולדבלום. "לא נורא" מנחם אותו גולדבלום. "מאז ומעולם ראיתי בתורים הארוכים בדואר, בבנק או במרכז הקניות, נסיון מוסרי וסבלנות ליתור, ואפילו לעשיית חסד לכאלה שאינם עומדים בקצב הכנסת המוצרים לשקיות..."

לנתיים בתור - מול עגלה שהיו בה בעיקר חפיסות סיגריות ובקבוק שתייה - עמד איש נמוך קומה שמנמן ומקריח, שעל אפו מונח זוג משקפיים הרבנים הבחינו שהאיש הזה מטה אוזניו לשיחתם, ומפעם לפעם מציץ בעגלות גדושות הממתקים בהתקרבם לעבר הקופאית. "השיחה בינינו מעניינת אותו מאד והוא מגלה ענין בתופניים של מסיבת החומש שלנו". "אתה יודע שזה החלונם לא מסמפטים אותנו במיוחד, גיחך הרב גולדבלום. בגלל הזקן, הציציות והכיפה השחורה. אנחנו כמו חץ בעיניים שלהם". "כן, אתה צודק" לחש שוב הרב שריקי "אני מצליח לקלוט בעיניו ברק של בוז וזלזול כלפינו. הוא מעיף מבט חודר בעגלת הממתקים. מאיפה צץ הטיפוס המשונה הזה?!! שיתעסק עם עצמו, מה הוא תוחב את אפו לשיחה בינינו... כעבור דקות נוספות ניצב האיש מול הקופה, והתחיל להעמיס את בקבוקיו וחפיסות סיגריותיו על הדוכן מול הקופה.

"תסתברו לי בבקשה בשביל מה הכמות האדירה הזו של הממתקים. אני טעון בסקרנות... גולדבלום את שריקי כמעט בלעו לשונם. הקול של השמאלן הזה היה דווקא נעים לאוזנם. עינו חייכו בטוב לב ובקעה מהן סקרנות ילדותית.

"אתה לא תבין", אמר הרב שריקי "מחר בבוקר אצלנו בתלמוד תורה חוגגים את מסיבת החומש לילדי כיתה א', הם לומדים תורה, וגם מחלקים להם ממתקים ופרסים שיהיו שמחים..."

"הו, כן, אני מבין מאד", השיב השמנמן. "אני יודע בדיוק מה זה מסיבת חומש. אתם אולי מוכנים להכניס אותי שותף למסיבה?". "כן למה לא?" השיב הרב גולדבלום מופתע. "אוקיי" אמר האיש, תעמיסו על הדוכן את כל ארגזי הטרופיות, שקיות הבמבה וגם את הפרסים. אני משלם...

גולדבלום את שריקי, בלעו לשונם. הוא משלם? מה זה עלה במוחו? מנין נוצצת בו רוח הקודש? מה לו ולמסיבת החומש? האיש שילם ואמר. "כבוד הרבנים, שמי מושיק גרנות. אם תצטרכו עוד כמה דברים בשביל מסיבת החומש שלכם, אני לשרותכם. הנה כרטיס הביקור שלי... אתם תסלחו לי, אבל זה יהיה בסדר שגם אני אבוא למסיבת החומש, אני מבטיח לא להפריע..." "כן, כן... למה לא" גמגמו השניים.

תודה, ומה התובת". "רחוב יהודה הנשיא 36 שכונת שבטי ישראל" המשיכו השניים, "תגיע בשעה עשר וחצי". "תודה שזיכיתם אותי ליטול חלק במסיבת החומש. אני מתגעגע לרגע הזה..." אמר אדון גרנות, נפנף לשלום ויצא לעבר מגרש החניה. גולדבלום את שריקי הופתעו מאיפה נפל עליהם הגרנות הזה? איך הוא שילם 1,150 על הממתקים והפרסים? איך לא דנו אותו לכף זכות? מה מניע אותו להגיע למסיבת החומש?

למחרת כבר בשעה 10:15 בבוקר, נכנסה למגרש החניה שממול תלמוד תורה מכונית מרצדס מהודרת. הנהג הנמרץ פתח את הדלת האחורית ממנה יצא מכובדנו אדון מושיק גרנות.

"אני מוזמן למסיבת חומש של כיתה א" אמר לשומר הנבדק. גרנות שלף מכיסו את הכיפה הלבנה והמקומטת שלו, הידק אותה חזק על קרחתו וביקש מהשומר לפתוח את השער. דמותו של המנהל נעה וניגשה בזריזות לעבר שער ביה"ס ואז בעצדים זריזים נכנס גרנות פנימה. לחיצות היד החמימות, והטפיחות ההדדיות, הוכיחו שאכן מדובר באורח מכובד. הרב שריקי הושיב את גרנות בשורה הראשונה.

היתה זו מסיבת חומש לעילא מן כל ברכתא. המחנך ניצח בדיים אמונות על מקהלת הזאטוטים שהפליאו לרגש בקולם הדקיק. "טובה תורה מכל סחורה..." הם שרו בעיניים עצומות. "אשריכם אשריכם אשריכם ישראל, לפני מי אתם מיטתרים ומי מטהר אתכם... אביכם שבשמים". עיניו של אדון גרנות מנכ"ל חברת היבוא "גלובוס-טופ" היו מרותקות לקטנטנים, ידיו שלובות זו בזו, והרב שריקי הבחין שהוא במתח עצום.

ועוד שיר זימרו ילדי החמד כשם מניפים את הכתרים שעל ראשיהם אל-על. "אביכם שבשמים מטהר אתכם". אחר כך עלה המנהל לבמה. הוא ליטף את ילדי המקהלה ונשק לכמה מהם. "הורים יקרים, זה היום עשה ה' נגילה ושמחה בו. מסיבת חומש הוא כמו יום תורה... יום קדוש המשמח את חניו שבשמים. כאן המקום להודות לכם הורים נכבדים על ההשקעה שלכם בחינוך ילדיכם. על החמימות, האהבה, ובעיקר על שיתוף הפעולה. כדי להצליח בחינוך - נטיעות קדושות אלה - צריך לחבב ולנשק אותם בבחינת "שקני משקיות פיהו", אני חש חובה נעלה להודות לכן אמהות יקרות, על המסירות היומיומית לדאוג לצעירי הצאן, ולהביאים לכאן, שמחים ונטולי דאגות, לקראת עוד יום של עמל תורה..."

הרב שריקי הבחין לפתע שמושיק גרנות הרכין את ראשו. "ועכשיו יעלו לכאן תלמידי א' לקבל את החומש..."

לאחר הענקת החומשים שרה המקהלה המתוקה את השיר המרגש וסוחט הדמעות, "אמא, תודה לך". המנהל והמחנך שמו לב שאדון גרנות החוויר... והוא מנגב את הדמעות מעיניו. "אין ספק" הרהרו "הבן-אדם מתרגש..." לאחר הארוע, הוזמן מר גרנות לחדר המנהל, ואז לאוזני הרבנים פתח את סגור ליבו. "שמעתם לב שאני נרגש... אני מודה לה' שהכרתי אתכם בזכותם של 44 שנים לאחר. מושיק גרוסר, ילד שנ, שיש לו אמא נפלאה שרוצה שמושיק שלה יהיה גדול בתורה. אמא שלו חשבת באוון: אתה מושיק תהיה צדיק, תלמיד חכם, ילד שעושה כבוד לכל אדם וגם לקב"ה". "אני מדבר איתכם ושומע את אמא, אלמנה צעירה, נעיה, אבל עם יראת-שמים..."

כשסיפרתי לה שיש לנו מסיבת חומש, היא רצה לקנות לי בפרוסות שנשארו לה, נעלים וחולצה חדשים ועגיבה חדשה. "אתה מלך" אמרה אמא "אתה כמו משה רבנו, מקבל תורה". "באותו בוקר של המסיבה, היא הלבישה אותי כמו נסיך והבטיחה כמובן להגיע בזמן. כל ההורים הגיעו, ולפתע הבחנתי בדודה פרידה אחות של אמא, נכנסת לכתה ומתיישבת. היא נראתה מוטרדת, ואני הייתי סקרן לדעת מתי תבוא אמא. הלב הקטן שלי ניבא רעות. כשהמנהל הניגן לי את החומש וליטף את שערי, הבטתי בעיניים שואלות לעבר דודה פרידה "איפה אמא?". אבל היא התעלמה ממני... אחרי שהכל נגמר, היא ניגשה אלי חיבקה אותי ואמרה בוא ניסע מושיק. "אחזיתי בידי את החומש החדש ונכנסתי עם דודה פרידה בשערי בית החולים.

אמא היתה מחוברת למכשירים. הרופא הסביר לי שאמא נפגעה ממכונית ואם ירצה השם היא תבריא. הצגתי בפניה האטומות את החומש ודיברתי אליה. כמעט כל יום לקחו אותי לבית החולים, ודפדפתי מול עיניה העצומות למחצה בחומש שלי". "אחרי חודש אמא נפטרה, ורשויות הרווחה העבירו את אחותי ואותי למשפחה "דתית". מהר מאד נעלמו הפיאות והתפילות ותוך מספר שנים הייתי נער חילוני לכל דבר. כיום אני מנהל חברת יבוא ענקית. אני עשיר בכסף, אבל עני ברוח. יש לי בלב צלקת, על כך שיום שהיה צריך להיות המאושר בחיי, הפך לטרגדיה". "אתמול במרכז הקניות כששמעתי אתכם משוחחים על מסיבת החומש, הרגשתי שאני מוצף געגועים לאמא שלי ולכן ביקשתי שתזמינו אותי, כדי שאזכה למלא את החלל שבקרבי. ואכן זכיתי בחוויה מלאה הוד ותפארת. יהיה לי לכבוד לאמץ את ילדי התלמוד תורה, ולסיעו בכל פרויקט רוחני שתרצו להפיק" סיכם מושיק גרנות. הרבנים לחצו ידיו בחום. "זו זכות גדולה בשבילנו שיהודי חם כמך ישמח תינוקות של בית רבן".

גרנות חייך בטוב לב. "אני איתכם לכל אורך הדרך, האמינו לי, רק היום קיבלתי חומש. תנו לי יד כדי שאצליח לעלות לכיתה ב'". שריקי את גולדבלום נתנו לו יד. (הרב קובי לוי "העיתונאי")